

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **A. K.**, bytom S.,
2/ PaedDr. Š. K., bytom S., obaja zastúpení Mgr. S. Š., advokátom v D., proti odporcovi O.,
so sídlom v P., **o obnovu konania**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.
7C 43/2010, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z
27. septembra 2011 sp. zn. 19 Co 281/2011 v spojení s opravným uznesením z
25. októbra 2011 sp. zn. 19Co 281/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením zo 6. júna 2011 č.k. 7C 43/2010-218 uložil navrhovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 259,70€ do rúk JUDr. E. B. advokátka do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Dôvodil, že navrhovatelia zobrali návrh na obnovu konania pred začatím prvého pojednávania späť, preto zaviniли zastavenie konania, a preto sú povinní uhradiť trovy konania odporcu (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. septembra 2011 sp. zn.19 Co 281/2011 v spojení s opravným uznesením z 25. októbra 2011 sp. zn. 19Co 281/2011 odmietol odvolanie navrhovateľov s poukazom na ustanovenia § 218 ods.1 písm. d/ v spojení s § 205 ods.1,2 O.s.p. Vychádzal z toho, že odvolatelia v odvolaní neuviedli v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvého stupňa napádajú, v čom považujú postup alebo rozhodnutie súdu za

nesprávny čoho sa domáhajú (v odvolaní uviedli, že písomné zdôvodnenie zašlú obratom). Na výzvu súdu smerujúcu k doplneniu odvolania a zákonom predpísané náležitosti odvolania nereagovali.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovateľa. Navrhli, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením ako nezákonné a právne neodôvodnené. Namietali, že oba sudy nezisťovali dôsledne skutkový stav, že návrh zabrali späť preto, že predmet sporu z príčin odporcu zanikol. V rozsiahlom dovolaní rekapitulovali celý priebeh základného konania, podrobne sa zaoberali skutkovými okolnosťami danej veci. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý im uložil nahradiť trovy konania odporcu považovali za neprimerane tvrdé, a preto nezákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), spĺňajúca podmienku osobitného zastúpenia pre dovolacie konanie (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, preto pri posudzovaní jeho prípustnosti treba vychádzať predovšetkým z ustanovenia § 239 O.s.p.

V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní)

cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a preto nie je v zmysle § 239 ods. 1, 2 O.s.p. prípustné.

Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolatelia netvrdia, že by konanie bolo postihnuté vadou konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Pri posudzovaní dovolania navrhovateľov podľa obsahu je zrejmé, že podstatnou je v ňom námietka, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď aplikoval na danú vec § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., hoci správne mal použiť § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p. a vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo ich odvolanie odmietnuté pre nedostatok jeho podstatných náležitostí neuviedli žiadnu námietku.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd aj otázkou, či postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu nebola

navrhovateľom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dovolací súd ale nezistil, že by konanie odvolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že podanie dovolateľov z 24.6.2011 (č.l. 220) neobsahuje uvedenie v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolatelia domáhajú, teda podstatné náležitosti odvolania, v dôsledku čoho nebolo možné podrobiť napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolaciu prieskumu. nemožno ďalej v konaní pokračovať. V odvolacom konaní by bolo možné pokračovať vtedy, ak boli zo strany dovolateľov odstránené súdom vytknuté vady odvolania (§ 209 ods. 1 v spojení s § 205 ods.1, 2 O.s.p.), o taký prípad však v danej veci nešlo. Odvolací súd preto správne postupoval, ak sa prioritne zaoberal odstránením väd podania, ktoré podľa svojho obsahu bolo možné považovať za odvolanie. navrhovatelia preukázateľne nespĺnili povinnosť ani na výzvu súdu a neuviedli, v čom vidia nesprávnosť postupu súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Odvolací súd teda v danej veci správne posudzoval otázku splnenia náležitostí odvolania v zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na to, že dovolatelia napriek súdnej výzve vady predmetného podania neodstránili, postupoval súd správne, keď jej podanie odmietol (§ 218 ods.1 písm. d/ O.s.p. Súd konal v súlade a v medziach zákona, preto jeho postupom nebola dovolateľom odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania navrhovateľov nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. a nedošlo ani k zisteniu väd konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok navrhovateľov odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

Dovolací súd nepriznal procesne úspešnému odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. augusta 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta